

IUBILATE DOMINO

LITURGIA DOMOWA TRIDUUM PASCHALNEGO

- WIGILIA PASCHALNA -

DLA RODZIN I OSÓB SPĘDZAJĄCYCH ŚWIĘTO W POJEDYNKĘ

Reformowany Kościół Katolicki w Polsce

Poznań 2020

Jak się przygotować?

Święte Triduum Paschalne (z łac. Triduum – trzy dni) jest to najważniejszy czas w roku liturgicznym Reformowanego Kościoła Katolickiego w Polsce. Jego istotą jest celebrowanie Paschy, czyli przejścia Jezusa Chrystusa ze śmierci do życia. Rozpoczyna się ona Liturgią Wieczerną Pańską w czwartkowy wieczór. Celebrowanie to stanowi swoistą Wigilię Wielkiego Piątku, kiedy też zaczyna się wspólny post trwający aż do Wigilii Paschalnej.

Liturgia Wigilii Paschalnej to najważniejsze święto roku. W tę noc wspominamy całą historię zbawienia, którego szczytem jest zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa w Noc Paschalną.

Po Wielkiej Sobocie, dniu ciszy, pustki i postu – Szabacie Pana, będziemy dzisiejszej Nocy obchodzić najważniejsze tajemnice naszej wiary – przejście Chrystusa ze śmierci do życia.

Aby dobrze przeżyć w domu tę wyjątkową, nocną liturgię, proponujemy przygotować następujące rzeczy: świecę, świeże kwiaty, niewielkie naczynie z wodą, jeżeli jest taka możliwość, dobrze, żeby była to woda poświęcona. Stół bądź miejsce, przy którym będziesz się modlić, dobrze będzie przykryć białym, odświętnym obrusem lub serwetą.

Gdy już wszystko będzie gotowe możesz zaczynać.

Czcionka **wyboldowana** oznacza teksty odmawiane przez wszystkich.

Osoba prowadząca w poniższej Liturgii nazwana jest Celebrantem.

LITURGIA ŚWIATŁA

Liturgię dobrze będzie rozpocząć po zapadnięciu zmroku. Jeśli możesz, nie zapalaj żadnego dużego źródła światła, tak by mrok rozpraszało przede wszystkim światło świecy, którą zapalisz za chwilę.

Celebrans: Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Teraz zapal świecę.

Celebrans: Światło Chrystusa.
Wszyscy: **Bogu niech będą dzięki.**

To światło symbolizuje zmartwychwstałego Chrystusa, który rozprasza mroki śmierci i grzechu. Niech światło świecy towarzyszy Ci przez całą celebrację.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

Przeczytaj teraz fragment Orędzia Wielkanocnego, starożytnej, uroczystej pieśni, której słowa obwieszczają, że to właśnie tej nocy Chrystus skruszył więzy śmierci i wyszedł z Otchłani i w ten sposób odnowił całe stworzenie i każdego z nas.

Celebrans: Weselcie się już, zastępy Aniołów w niebie!
Weselcie się, słudzy Boga!
Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie,
gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo.
Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem,
a oświecona jasnością Króla wieków,
poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa!
Oto są bowiem święta paschalne,
w czasie których zabija się prawdziwego Baranka,
a Jego krew poświęca domy wierzących.
Jest to ta sama noc,
w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu
i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone.
Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci,
jako zwycięzca wyszedł z otchłani.
O, jak przedziwna łaskawość
Twej dobroci dla nas!
O, jak niepojęta jest Twoja miłość:
aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna.
O, zaiste konieczny był grzech Adama,
który został zgładzony śmiercią Chrystusa!
O, szczęśliwa wina,
skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel!
Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa,
przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym.

O, zaiste błogosławiona noc,
w której się łączy niebo z ziemią,
sprawy boskie ze sprawami ludzkimi.
Niech ta świeca płonie,
gdy wszędzie Słońce nie znające zachodu:
Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały,
który oświeca ludzkość swoim światłem
i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

LITURGIA SŁOWA

Liturgia Słowa jest dzisiaj bardzo uroczysta. Składa się z siedmiu czytań ze Starego Testamentu, siedmiu psalmów, Listu św. Pawła do Rzymian, aklamacji oraz Ewangelii.

Poniżej znajdują się wybrane czytania, które powinny znaleźć się w Liturgii Słowa. Jeżeli chcesz przeczytać wszystkie, pod tekstami znajdziesz odnośniki do pozostałych fragmentów. Czytania znajdziesz również na stronie: <http://www.starokatolicy.eu/czytania-liturgiczne/>

Pierwsze czytanie: Rdz 1, 1-2, 2

Drugie czytanie: Rdz 22, 1-18

Trzecie czytanie: Wj 14, 15-15, 1

Czwarte czytanie: Iz 54, 4a. 5-14

Piąte czytanie: Iz 55, 1-11

Szóste czytanie: Ba 3, 9-15. 32-4, 4

Siódme czytanie: Ez 36, 16-17a. 18-28

Ósme czytanie (Epistoła): Rz 6, 3-11

Ewangelia: Mt 28, 1-10

CZYTANIE | Rdz 22, 1-18

*Osoba czytająca: **Czytanie z Księgi Rodzaju***

Po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Zawołał: „Abrahamie!”. On odpowiedział: „Oto jestem”. Wtedy Bóg rzekł: „Idź do kraju Moria razem z twoim jedynym synem Izaakiem. Tam złożysz go na ofiarę na jednym z pagórków, który ci wskażę”.

Nazajutrz Abraham wstał wcześniej, osiodłał swojego osła, wziął ze sobą dwóch służących i swojego syna Izaaka. Narząbał drewna do spalania ofiary, a następnie poszedł w kierunku miejsca, o którym mówił Bóg. W trzecim dniu Abraham podniósł oczy i z daleka dostrzegł to miejsce. Wtedy powiedział do swoich sług: „Zostańcie tu z osłem, a ja i chłopiec pójdziemy tam, oddamy pokłon i wrócimy do was”.

Wziął więc Abraham drewno do spalania ofiary i włożył je na swojego syna Izaaka. Wziął też do ręki ogień i nóż, po czym obaj ruszyli. W pewnej chwili Izaak rzekł do swojego ojca Abrahama: „Mój Ojcze”. „Jestem, mój synu” – odpowiedział Abraham. Syn zapytał: „Oto ogień i drewno, ale gdzie jest jagnię na całopalną ofiarę?”. Abraham odrzekł: „Mój synu, Bóg znajdzie sobie jagnię na całopalną ofiarę”. I szli dalej razem.

Wreszcie przyszli na miejsce wskazane przez Boga. Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drewno, związał swojego syna Izaaka i położył go na tym drewnie na ołtarzu. Potem wyciągnął rękę i wziął nóż, aby zabić swojego syna.

Wtedy anioł PANA zawołał na niego z nieba: „Abrahamie, Abrahamie!”. A on na to: „Oto jestem”. Anioł mówił dalej: „Nie podnoś ręki na tego chłopca i nie czyn mu nic złego. Teraz wiem, że boisz się Boga, gdyż nie odmówiłeś mi swojego jedyne go syna”. Potem Abraham rozejrzył się i dostrzegł barana zaplątanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął tego barana i złożył go na całopalną ofiarę zamiast swojego syna. I dał temu miejscu nazwę „PAN widzi”. Dlatego do dziś się mówi: „PAN ukazuje się na wzgórzu”.

Potem anioł PANA ponownie zawołał z nieba do Abrahama: „Przysięgam na samego siebie, wyrocznia PANA. Ponieważ to uczyniłeś i nie oszczędziłeś swojego jedyne go syna, będę cię obficie błogosławił i rozmnożę niezmiernie twoje potomstwo, jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza. Twoje potomstwo zdobędzie twierdze swoich wrogów. Dlatego że posłuchałeś mojego głosu, wszystkie narody ziemi będą życzyły sobie takiego błogosławieństwa, jakie stanie się udziałem twojego potomstwa”.

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi Kościołowi.

PSALM | Ps 16 (15), 5 i 8. 9-10. 11 (R.: por. 1)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *

On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *

a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,

bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *

i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *

pełnię Twojej radości

i wieczną rozkosz *

po Twojej prawicy.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

CZYTANIE | Wj 14, 15-15, 1

Osoba czytająca: **Czytanie z Księgi Wyjścia**

PAN powiedział do Mojżesza: „Czemu krzyczysz do mnie? Powiedz Izraelitom, żeby ruszali, a ty podnieś swoją łaskę, wznieś rękę nad morzem i rozdziel je. Izraelici przejdą przez środek morza po suchej ziemi. Ja natomiast sprawię, że Egipcjanie w ślepych uporze wejdą za nimi. Okażę moją chwałę przez to, co uczynię faraonowi, całej jego armii,

jego rydwanom i jego jeźdźcom. Egipcjanie przekonają się, że Ja jestem PANEM, gdy okażę moją chwałę przed faraonem, jego rydwanami i jego jeźdźcami”.

Anioł Pański, który prowadził tabor Izraelitów, przeszedł na ich tyły. Również słup obłoku, który ich poprzedzał, stanął za nimi. Zajął miejsce między taborem Egipcjan a taborem Izraelitów. Dla jednych obłok był ciemnością, drugim rozjaśniał noc. Ani jedni, ani drudzy nie zbliżyli się do siebie przez całą noc.

Mojżesz wznosił rękę nad morzem, a PAN przegnał morze wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc. Wiatr osuszył morze, a woda się rozdzieliła. Izraelici weszli w środek morza po suchej ziemi, a woda była im murem po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ich ścigali. Wszystkie konie faraona, rydwany i jeźdźcy podążyli za nimi w środek morza.

Zanim zaświtało, PAN spojrział ze słupa obłoku i ognia na tabor Egipcjan i pomieszał ich szyki. Zatrzymał koła ich rydwanów i z trudem poruszali się naprzód. Egipcjanie zawołali: „Uciekajmy przed Izraelem, gdyż PAN walczy za niego z Egiptem”.

Wtedy PAN rzekł do Mojżesza: „Wznieś rękę nad morzem, aby woda zalała Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców”. Mojżesz wznosił rękę nad wodą, a ona o poranku powróciła na swoje miejsce, Egipcjanie natomiast uciekali w stronę powracającej wody. PAN pogrążył Egipcjan w samym środku morza. Powracająca woda zalała wozy, jeźdźców i całe wojsko faraona, które weszło w morze, ścigając Izraelitów. Nikt spośród nich nie ocalał. Izraelici szli natomiast środkiem morza po suchej ziemi, a woda była im murem po prawej i po lewej stronie.

PAN wybawił w tym dniu Izraela spod władzy Egiptu. Izraelici widzieli martwych Egipcjan na brzegu morza. Zobaczyli ogromną moc, której PAN użył wobec Egipcjan, i ogarnęła ich bojaźń wobec PANA. Uwierzyli PANU oraz jego słudze, Mojżeszowi.

Wówczas Mojżesz zaśpiewał wraz z Izraelitami tę pieśń dla PANA:

PSALM | Wj 15, l. 2. 4-5. 17ab-18 (R.: por. 1a)

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Będę śpiewał na cześć Pana, *
który wspaniale swą potęgę okazał,
gdy konia i jeźdźca *
pogrążył w morskiej przepaści.

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; *
On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. *
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
Przepaści ich ogarnęły, *
jak głaz runęli w głębinę.

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Wyprowadziłeś lud swój i osadziłeś na górze Twego dziedzictwa, *
w miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem,
Pan Bóg jest Królem *
na zawsze, na wieki.

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

CZYTANIE | Iz 54, 4a. 5-14

Osoba czytająca: **Czytanie z Księgi proroka Izajasza**

„Nie bój się, ponieważ twoim mężem jest twój Stwórca, który ma na imię PAN Zastępów. Twoim odkupicielem jest Święty Izraela, który nazywany jest Bogiem całej ziemi.

PAN cię wezwał jak kobietę opuszczoną i przygnębioną, bo czy można porzucić żonę poślubioną w młodości? – mówi twój Bóg. Opuściłem cię na krótką chwilę, lecz znów przygarniam cię z wielką miłością. W przystępie gniewu zakryłem na chwilę moje oblicze przed tobą, lecz w wiecznej łaskawości obdarzyłem cię miłością – mówi PAN, twój odkupiciel.

Ponawiają się dla Mnie jakby dni Noego: jak przysięgłem, że wody Noego już nigdy więcej nie zaleją ziemi, tak też przysięgam nie gniewać się na ciebie i nie karcić ciebie. Bo góry mogą przeminąć i wzgórza mogą się zachwiać, lecz moja łaskawość nie przeminie i moje przymierze pokoju się nie zachwieje! – mówi PAN, który obdarza cię miłością.

O biedna, smagana wichrami, niepoczyszona! Oto Ja osadzę twoje kamienie węgielne na diamentach i twoje fundamenty na szafirach. Blanki twoich baszt wykonam z rubinów, a twoje bramy z kryształów i wszystkie twoje mury graniczne z drogich kamieni. Wszystkie twoje dzieci będą uczniami PANA, wielka będzie pomyślność twych dzieci, będziesz utwierdzona w sprawiedliwości. Trzymaj się z dala od przemocy, bo nie musisz się bać, i od trwogi, bo nie zbliży się do ciebie!”

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi Kościołowi.

PSALM | Ps 30 (29), 2 i 4. 5-6a. 11 i 12a i 13b (R.: 2a)

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana *
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, *
a Jego łaska przez całe życie.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *
Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś.

CZYTANIE (EPISTOŁA) | Rz 6, 3-11

Osoba czytająca: **Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian**

Siostry i bracia:

Czy nie wiecie, że wszyscy zanurzeni przez chrzest w Chrystusa Jezusa, w śmierć Jego zostaliśmy zanurzeni? Razem z Nim także zostaliśmy pogrzebani przez zanurzenie w śmierć, abyśmy i my weszli do nowego życia, tak jak Chrystus dzięki chwale Ojca zmartwychwstał.

Jeżeli bowiem jesteśmy teraz z Nim zrośnięci przez upodobnienie w śmierci, to potem – także w zmartwychwstaniu. Wiemy przecież, że nasz dawny człowiek został razem [z Nim] ukrzyżowany, aby zniszczona została ostoja grzechu, abyśmy już więcej nie byli niewolnikami grzechu. Kto bowiem tak umarł, uwolnił się od grzechu.

Jeżeli umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że razem z Nim także żyć będziemy. A wiemy, że zmartwychwstał Chrystus już więcej śmierci nie podlega, śmierć nad Nim już nie panuje. To bowiem, że umarł, [znaczy], że umarł na szkodę grzechu raz na zawsze, a że żyje – żyje dla Boga. Tak i wy zapiszcie sobie, że jesteście martwi dla grzechu, a żywi dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi Kościołowi.

Możesz zapalić wszystkie światła w pokoju.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci,
a była to śmierć krzyżowa.

Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko
i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *
„Jego łaska na wieki”.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żył będę *
i głosił dzieła Pana.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA | Mt 28, 1-10

Osoba czytająca: Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Wszyscy: Chwała Tobie, Panie, Jezu Chryste.

Po szabacie, kiedy zaświtał pierwszy dzień tygodnia, przyszła Maria Magdalena i druga Maria, aby obejrzeć grób. Nagle nastąpił wielki wstrząs. Anioł Pana zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Jego wygląd – jak blask błyskawicy, a jego odzienie – białe jak śnieg. Owi pilnujący zostali sparaliżowani strachem przed nim i byli jak martwi. Tymczasem anioł, odzywając się do kobiet, powiedział: „Wy się nie bójcie. Ja wiem, że szukacie ukrzyżowanego Jezusa. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Podejdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał, i zaraz idźcie, powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i właśnie udaje się przed wami do Galilei. Tam Go zobaczcie”. Oto wam rzekłem”.

Odeszły wtedy szybko od grobowca i ze strachem, a zarazem z wielką radością, pobiegły powiadomić Jego uczniów.

Nagle Jezus wyszedł im naprzeciw i powiedział: „Witajcie”. One podeszły, objęły Go za nogi i pokłoniły się Mu. Wtedy Jezus im rzekł: „Nie bójcie się. Idźcie, powiedzcie moim braciom, by poszli do Galilei. Tam mnie zobaczą”.

Oto słowo Pańskie.

DZIELENIE LUB MILCZENIE

Dobrze będzie, jeśli po czytaniach nastąpi dłuższa chwila ciszy. Możesz przeczytać czytanie jeszcze raz. Spróbuj zastanowić się, co ono mówi o Bogu, co przez nie Bóg chce powiedzieć Tobie, do czego zachęca Bóg przez te słowa, jak odniesiesz je do swojego życia. Jeśli Liturgię odmawiacie w kilka osób, możecie zrobić to na głos. Podzielcie się tym, co Was porusza, co uważacie za ważne dla waszego życia.

Nie ignoruj słów Boga, który teraz przez Ducha Świętego chce mówić do Ciebie. Jeśli wydaje Ci się, że nie rozumiesz tekstu, to przeczytaj go jeszcze raz. Zastanów się nad słowami, które przeczytałeś lub przeczytałaś. Daj czas słowu i sobie, aby usłyszeć Boga.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZCIELNYCH

Teraz odnow przyrzeczenia Chrztu Świętego. Poprzez wyrzeczenie się złego ducha, wyznanie wiary w Zmartwychwstałego i przeżegnanie się wodą przypomnij sobie, że przez sakrament chrztu świętego jesteś razem z Chrystusem pogrzebany w śmierci i z Nim zmartwychwstaniesz.

Celebrans: Odnowimy teraz przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele powszechnym.

Wszyscy: **Wyrzekam się grzechu, aby żyć w wolności dziecka Bożego.**
Wyrzekam się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby mnie grzech nie opanował.
Wyrzekam się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu.
Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi.
Wierzę w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Marii Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca.
Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca pochodzi; który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez Proroków.
Wierzę w święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne.

Celebrans: Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA POWSZECHNA

Zmartwychwstały chce obdarzać każdego człowieka swoją miłością. W modlitwie powszechnej przedstaw Panu swoje potrzeby i troski, wspomnij wszystkich bliskich – rodzinę, krewnych, przyjaciół i wspólnotę oraz tych, którzy są dla Ciebie trudnym doświadczeniem. Poproś, by Zmartwychwstały Chrystus obdarzył wszystkich ludzi pokojem.

BŁOGOSŁAWIENSTWO POKARMÓW

Ostatnim elementem domowej liturgii niech będzie poświęcenie pokarmów na stół wielkanocny.

Celebrans: Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed męką i śmiercią poleciłeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę, w dniu zmartwychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do Apostołów, aby wraz z nimi spożyć posiłek.

Prosimy Cię, pozwól nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami podczas wielkanocnego posiłku, abyśmy mogli się radować udziałem w Twoim życiu i zmartwychwstaniu.

Chlebie żywy, który zstąpiłeś z nieba i dajesz życie światu, pobłogosław *(wykonaj znak krzyża nad pokarmami)* ten chleb i wszelkie świąteczne pieczywo na pamiątkę chleba, którym nakarmiłeś słuchających Ciebie wytrwale na pustkowiu i który wzięłeś w swoje święte i czcigodne ręce, aby go przemienić w swoje Ciało.

Baranku Boży, Ty pokonałeś zło i obmyłeś świat z grzechów, pobłogosław *(wykonaj znak krzyża nad pokarmami)* [to mięso, wędliny i] wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę baranka paschalnego i świątecznych potraw, jakie Ty spożyłeś z Apostołami podczas Ostatniej Wieczerzy.

Chryste, nasze życie i zmartwychwstanie, pobłogosław *(wykonaj znak krzyża nad pokarmami)* te jajka, znak nowego życia, abyśmy dzieląc się nimi, mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. Pozwól nam wszystkim dojść do Twojej wiecznej uczty w domu Ojca, gdzie żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

Niech świętowanie trwa dalej przy stole wielkanocnym. Chrystus zmartwychwstał, radujmy się tym faktem w dniu dzisiejszym i przez cały okres Wielkanocy.

